

Podniesione zarzuty: Skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja dotknięta jest wadą proceduralną z uwagi na naruszenie art. 74 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego oraz nieprawidłowe przeniesienie ciężaru dowodu. Zdaniem skarżącej w postępowaniu w sprawie wygaśnięcia praw do znaku ciężar dowodu odnośnie rzeczywistego używania spoczywa na uprawnionym do znaku towarowego. Ponadto skarżąca twierdzi, że Urząd nie może ponadto badać okoliczności faktycznych z urzędu, lecz powinien ograniczyć swoją ocenę do okoliczności faktycznych, dowodów i argumentów przedstawionych przez strony oraz zgłoszonych przez nie żądań. Skarżąca twierdzi zatem, że należy uznać za niedopuszczalne wezwanie uprawnionego do znaku przez Izbę Odwoławczą w piśmie z dnia 18 października 2006 r. do przedstawienia oryginałów oświadczeń sporządzonych w obecności wyznaczonych osób w przepisanej formie, zwłaszcza że Izba ta wcześniej uznała początkowo przedstawione przez tegoż uprawnionego dowody za niewystarczające dla wykazania rzeczywistego używania.

Dalej skarżąca twierdzi, że wymienione oryginały oświadczeń nie zostały przedstawione w odpowiednim terminie, o którym mowa w art. 74 ust. 2 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, i w związku z tym nie mogą być dopuszczone.

Dodatkowo skarżąca twierdzi, że Izba Odwoławcza dokonała niewłaściwej interpretacji pojęcia rzeczywistego używania, naruszając tym samym art. 15 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 23 maja 2007 r. — Mediaset SpA przeciwko Komisji

(Sprawa T-177/07)

(2007/C 170/60)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Mediaset SpA (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: D. O'Keefe, solicitor oraz adwokaci K. Adamantopoulos i G. Rossi)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- na podstawie art. 230 WE (dawny art. 173 traktatu WE) stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 24 stycznia 2007 r. w sprawie pomocy państwa C 52/2005 przyznanej przez Republikę Włoską w formie dotacji na zakup dekodów cyfrowych, a w szczególności jej art. od 1 do 3;
- obciążenie Komisji całością kosztów poniesionych przez skarżącą w toku niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2006) 6634 wersja ostateczna ⁽¹⁾ z dnia 24 stycznia 2007 r., w

której Komisja uznała, że system wprowadzony przez Republikę Włoską na rzecz naziemnych nadawców cyfrowych świadczących płatne usługi telewizyjne oraz operatorów kablowych świadczących odpłatne usługi telewizyjne stanowi pomoc państwa niezgodną ze wspólnym rynkiem.

Skarżąca, będąca jednym z beneficjentów spornej pomocy, podnosi następujące zarzuty.

W pierwszej kolejności skarżąca stwierdza, że Komisja naruszyła prawo przy zastosowaniu i interpretacji art. 87 ust. 1 WE w związku z uznaniem przez nią, że: a) pomoc przyznana bezpośrednio konsumentom wchodziła w zakres zastosowania art. 87 ust. 1 WE, b) sporny środek przyznawał skarżącej „korzyść gospodarczą”, c) sporny środek był selektywny z powodu rzekomo dyskryminacyjnego charakteru oraz d) sporny środek powodował zakłócenie konkurencji na wspólnym rynku.

Ponadto skarżąca podnosi, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie i w sposób oczywisty naruszyła prawo, stwierdzając, że środek ten był niezgodny ze wspólnym rynkiem w rozumieniu art. 87 ust. 3 lit. c) WE.

Skarżąca stwierdza oprócz tego, że Komisja dopuściła się naruszenia istotnego wymogu proceduralnego poprzez przedstawienie, z naruszeniem art. 253 WE, niewystarczającego i wewnętrznie sprzecznego uzasadnienia.

Wreszcie skarżąca stwierdza, że nakazując odzyskanie pomocy Komisja naruszyła art. 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ⁽²⁾, ponieważ a) nie uwzględniła uzasadnionych oczekiwań, jakie mogła mieć skarżąca na podstawie domniemania zgodności pomocy z prawem oraz b) nie jest możliwe określenie kwoty pomocy i zidentyfikowanie potencjalnych beneficjentów pośrednich.

⁽¹⁾ C 52/2005 (ex NN 88/2005, ex CP 101/2004).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE (Dz.U., L 83, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 21 maja 2007 r. — Euro-Information przeciwko OHIM CYBERHOME

(Sprawa T-178/07)

(2007/C 170/61)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Européenne de traitement de l'Information SAS (Strasburg, Francja) (przedstawiciele: adwokaci P. Greffe i J. Schouman)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 15 marca 2007 r. w sprawie R 1249/2006-1 w zakresie odmowy rejestracji zgłoszonego wspólnotowego znaku towarowego CYBERHOME nr 4 114 666 dla części towarów i usług objętych zgłoszeniem w ramach klas 9, 36 i 38;
- zarejestrowanie zgłoszonego znaku towarowego CYBERHOME nr 4 114 666 dla wszystkich towarów i usług objętych zgłoszeniem

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „CYBERHOME” dla towarów i usług z klas 9, 36 i 38 (zgłoszenie nr 4 114 666)

Decyzja eksperta: odmowa rejestracji

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: skarżąca podnosi, że wbrew temu, co stwierdziła Izba Odwoławcza OHIM w zaskarżonej decyzji, jej znak towarowy ma charakter dowolny i w wystarczającym stopniu odróżniający, zgodnie z wymogami rozporządzenia Rady nr 40/94⁽¹⁾, w odniesieniu do zgłoszonych towarów i usług.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 23 maja 2007 r. — ANVIL KNITWEAR przeciwko OHIM — Aprile e Aprile (Aprile)

(Sprawa T-179/07)

(2007/C 170/62)

Język, w którym sporządzona została skarga: angielski

Strony

Strona skarżąca: ANVIL KNITWEAR, Inc. (Nowy Jork, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: G. Würtenberger, T. Wittmann i R. Kunze, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Aprile e Aprile S.R.L. (Frazione Funo, Włochy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 22 marca 2007 r. w sprawie R 1076/2006-2,

dotyczącej sprzeciwu opartego na wcześniejszej rejestracji niemieckiego znaku towarowego nr 30 011 766 ANVIL, wniesionego wobec zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 3 800 232 „Aprile” & Device;

- uwzględnienie sprzeciwu wobec zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 3 800 232 „Aprile” & Device oraz odrzucenie wniosku o rejestrację wspólnotowego znaku towarowego nr 3 800 232 „Aprile” & Device;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Aprile e Aprile S.R.L.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „Aprile” dla towarów należących do klas 18 i 25 — zgłoszenie nr 3800 232

Właściciel znaku towarowego lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: skarżąca

Znak towarowy lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: krajowy słowny znak towarowy „ANVIL” dla towarów należących do klasy 25.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: odrzucenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 i art. 73 i 74 rozporządzenia Rady nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego polegające na tym, że Izba Odwoławcza nie zbadała kwestii tożsamości i częściowego podobieństwa spornych towarów, ani wzmocnionego charakteru odróżniającego wcześniejszego znaku towarowego. Ponadto Izba Odwoławcza nie podała, obiektywnie i bezstronnie, podstaw, na których oparła swą decyzję, ani też nie uwzględniła odpowiednio bezspornych okoliczności faktycznych ustalonych w postępowaniu.

Skarga wniesiona w dniu 25 maja 2007 r. — Eurocopter przeciwko OHIM (STEADYCONTROL)

(Sprawa T-181/07)

(2007/C 170/63)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Eurocopter (Marignane, Francja) (przedstawiciel: adwokat E.Soler Borda)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)